Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

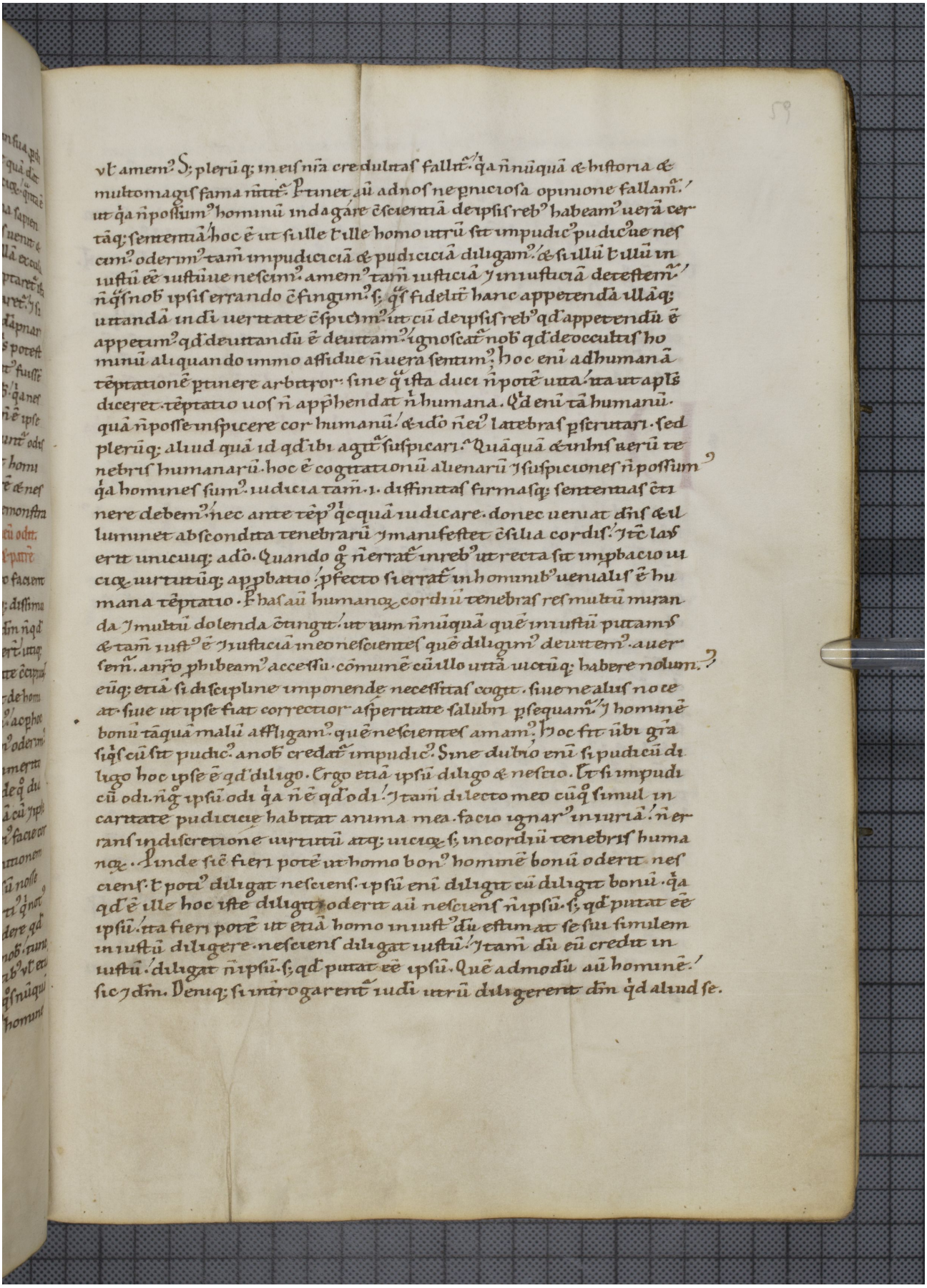

vt amem? S; plerū q; in eis nā credulitas fallit. qa ñ nūquā ē historia ē
multo magis fama nūtiē. P tinet aū ad nos ne pniciosa opinione fallam.
ut qa ñ possum? hominū in dagare ēscientiā de ipsis reb? habeam? ueā cer
tāq; sententiā hoc ē ut si ille t ille homo utrū sit impudic? pudicue nes
cam? oderim? tam impudicitiā ē pudicitiā diligam? ē si illū t illū in
iustū ēe iustūue nescim? amem? tam iusticiā y iniusticiā detestem.
ñ q si nob ipsis errando ēfingim? s; q si fidelit hanc appetendā illāq;
uitandā in di ueritate ēspicim? ut cū de ipsis reb? qd appetendū ē
appetam? qd deuitandū ē deuitam? ignoscat nob qd deoccultus ho
minū aliquando immo assidue ñ uera sentim?; hoc enī ad humanā
tēptationē pinere arbitror: sine q ista duci ñ potē uita ita ut apls
diceret. tēptatio uos ñ apphendat ñ humana. Qd enī tā humanū.
quā ñ posse inspicere cor humanū. ē ideo ñ ei? latebras pscrutari. sed
plerū q; aliud quā id qd ibi agit suspicari. Quāqua ē in bris uerū te
nebris humanarū. hoc ē cogitationū alienarū. y suspiciones ñ possum
qa homines sum?. iudicia tam. i. diffinitas firmasq; sententias ēti
nere debem? nec ante tēp? q equā iudicare. donec ueniat dns ē il
luminet abscondita tenebrarū y manifestet ēsilia cordis. y tc laus
erit unicuiq; adō. Quando q ñ errat in reb? ut recta sit impbatio u
icioꝝ uirtutūq; approbatio. pfecto si errat in hominib? uenialis ē hu
mana tēptatio. P has aū humanoꝝ cordiū tenebras res multū muran
da y multū dolenda ē ungit. ut tum ñ nūquā quē in iustū putamus
ē tam iust? ē y iusticiā in eo nescientes quē diligim? deuitem?. auer
sem. an ño phibeam? accessu. cōmunē cū illo uitā uictūq; habere nolum.
eūq; etiā si discipline imponende necessitas cogit. siue ne alius no ce
at. siue ut ipse fiat correctior aspertate salubri pequam. y hominē
bonū tāquā malū affligam? quē nescientes amam? hoc fit ubi gra
tia si cū sit pudic? an ob credat impudic? Sine dubio enī si pudicū di
ligo hoc ipse ē qd diligo. Ergo etiā ipsū diligo ē nescio. P si impudi
cū odi. nō ipsū odi qa nē qd odi. y tam dilecto meo cūq; simul in
caritate pudicicie habitat anima mea. facio ignar? iniuriā. ñ er
rans in discretione uirtutū atq; uicioꝝ. s; in cordiū tenebris huma
noꝝ. Unde sic fieri potē ut homo bon? hominē bonū oderit nes
ciens. t potī diligat nesciens. ipsū enī diligit cū diligit bonū. qa
qd ē ille hoc iste diligit. oderit aū nesciens ñ ipsū. s; qd putat ee
ipsū. ita fieri potē ut etiā homo iniust? diu estimat se sui similem
in iustū diligere. nesciens diligat iustū. y tam diu eū credit in
iustū. diligat ñ ipsū. s; qd putat ee ipsū. Quē admodū aū hominē.
sic y dm. Denuq; si interrogarent iudi utrū diligerent dm qd aliud se.